تنظیم حکیمانه وجوه ثبوتی احراز دخول شهر

شاگرد۲: در مطلبی که عرض میکنم منظور از توسعه عزیمت نیست. خیلی سالها که کار با رویت حل نمیشود به نحو رخصت سراغ راه عدد بروند.

استاد: ببینید رخصت، بی نظمی میآورد و با تعظیم شعائر صوم مخالفت دارد. هرج ومرج و فوضی میشود. و لذا اینکه عرض میکردم احکام طولی شرع مهم است، در احکام طولی فوضی نمیآید، اما بعضی از توسعه های تخییری که روی حکمت نباشد میتواند در امور متشرعه هرجومرج بیاورد. لذا اگر گفتیم روایات مخالف کتاب نیست و به آن عمل شده، طوری معنا میکنیم که بخشی از علوم اهل البیت علیهمالسلام که امت از آن محروم هستند و آن بخش، بخش غامضی از علم آنها است. این روایت میخواهد آن بخش را بگوید. و اگر هم واردش شوند و به حضرت نسبت بدهند، در ذهن خود معصوم وجوهی هست که آن وجه هست که مصحح صیام ثلاثین است. و لذا میگویند «ما صام رسول الله صلیاللهعلیهوآله»، نه اینکه تکذیب وقوع آن در خارج برای کل مسلمین باشد.

شاگرد: زمان پیغمبر، ماه رمضانشان را طبق نسیء درست میگرفتند یا نه؟

شاگرد۲: نسیء برای ماه حرامشان بوده.

استاد: نزول «شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ»[1] حال یا اسخ آیه قبل باشد یا نباشد- بر حجة الوداع مقدم بوده که خطبه «الا ان الزمان قد استدار کهیئته یوم خلق الله السماوات و الارض». حجة الوداع سال دهم بوده و در پایان کار بود. ماههای مبارک قبلش بوده. آیا آن ماههای مبارک طبق نسیء گرفته می شده؟! نمیتوان اینطور چیزی را گفت. شاید شواهد این است که نسیء بهمعنای چیزی است که مشرکین انجام میدادند؛ «يُحِلُّونَهُ عَامًا وَيُحَرِّمُونَهُ عَامًا لِّيُوَاطِـُٔوا۟ عِدَّةَ مَا حَ

للّٰه[2]، آن درست است، نه این.

---

[1] البقره ۱۸۵

[2] التوبه ۳۷

بازبینی #1
ایجاد شده 12 آوریل 2026 06:27:16 توسط ... .
به روزرسانی شده 12 آوریل 2026 06:28:30 توسط ... .